

عنوان مقاله:

بررسی دلالتی و حل تعارض روایت: «فمن زارنی عارفا بحقی غفر الله له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر» با «صحيحه خيتمه»

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 10، شماره 38 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

عبدالعلی پاکزاد - استادیار گروه معارف اسلامی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران

خلاصه مقاله:

زیارت امام رضا(ع) در برخی روایات، سبب آمرزش گناهان زائر ذکر شده است. در نگاه نخست، مفهوم روایات زیارت امام رضا و آمرزش تمامی گناهان، با محتوای برخی از آیات قرآن(نساء، ۳۱) که بخشش مومنان را منوط به اجتناب از گناهان بزرگ دانسته و همچنین بسیاری از روایات و خصوص مدلول روایت صحیحه خيتمه که برداشته شدن عذاب و آمرزش گناهکار را به شناخت و در پیش گرفتن راه اهل بیت (ع) معرفی کرده در تعارض است. این نوشتار با رویکرد انتقادی و به روش توصیفی تحلیلی، درصدد ارائه مفهوم درست و حل تعارض روایات آمرزش گناهان زائر با برخی آیات و روایات خصوص روایت صحیحه خيتمه است. این پژوهش نشان می دهد آمرزش صغائر با اجتناب از کبائر، به دارنده ولایت و عارفین حق و حرمت اهل بیت (ع) اختصاص دارد. همچنین با تراکم گناه کبیره، پس از تحمل سختی ها (برحسب مقدار گناه) در دنیا، هنگام مرگ، برزخ و محشر بخشیده و در صورت پاک نشدن آثار گناه، در طبقه نخست جهنم قرار می گیرد و با شفاعت اهل بیت آمرزیده می شود و بین مفهوم روایات زیارت امام رضا(ع) که از جمله کارکردهای آن را آمرزش زائر می داند، با محتوای متون دینی که آمرزش و رستگاری انسان ها را به داشتن ایمان، عمل صالح و تمسک و تبعیت از اهل بیت گره زده است، تعارضی ندارد.

کلمات کلیدی:

امام رضا (ع)، زیارت، آمرزش گناهان، روایت خيتمه، تعارض روایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594468>

